Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 180 (1430) ♦ Середа, 2 жовтня 1996 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

СУДДІ ПОГОМОНЯТЬ З ОКРЕМИМИ ДЕПУТАТАМИ ПРО ЛЮБОВ ПАЛКУ І ЗРОЗУМІЛУ.

До двох крісел

Ранкове засідання 1 жовтня

З усього видно: Голова Верховної Ради Олександр Мороз має твердий намір, керуючись Конституцією України, покінчити з одночасною діяльністю народних депутатів у парламенті і в органах державної, виконавчої влади чи в народному господарстві. Принаймні після ранкової «розминки», з якої, як завжди, починається сесійний тиждень, він повідомив, що до Київського міського суду вже подано позов про позбавлення депутатських мандатів ряду народних обранців, які вперто не бажають розстатися з обома кріслами. Крім того, готується ще кілька чергових подань до органів правосуддя.

(Закінчення на 2-й стор.)

Шолом, Києве!

Учора Верховна Рада України приймала колег з кнесету (парламенту) Ізраїлю. До складу делегації, яку очолив Роман Бронфман, увійшли представники партії «Ісраель ба-Алія», що об'єднала наукову і творчу інтелігенцію Ізраїлю, а також репатріантів, зокрема і вихідців з України.

Гостей прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Відбулися зустрічі з депутатами фракції Народний Рух України та груп «Реформи» і «Державність». З колегами зустрілися також члени депутатської групи «Україна—Ізраїль». Сторони, зокрема, обмінялися думками щодо зміцнення міжпарламентських зв'язків, напрямів економічного співробітництва двох держав. На думку обох сторін, наші країни зближає не тільки історія, а й тісні родинні взаємини, що, безсумнівно, сприяє налагодженню контактів між державами. Адже, як зазначив пан Бронфман, «народна дипломатія — сильніша за офіційну».

Гривня потребує підтримки. Грошової

Члени урядової делегації України на чолі з прем'єр-міністром Віктором Пинзеником взяли участь у щорічних зборах Міжнародного валютного фонду й Світового банку, а також провели ряд зустрічей із представниками цих організацій.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», українська сторона поінформувала директора-розпорядника МВФ Мішеля Камдессю та його першого заступника Стенлі Фішера про результати грошової реформи в Україні й заходи уряду щодо подальшого реформування економіки. Сторони обговорили питання забезпечення зовнішнього фінансування України 1997 року, що дало б змогу уряду більш ефективно розпоряджатися бюджетними коштами й забезпечити подальшу стабільність гривні.

Члени української делегації провели також зустрічі з президентом Світового банку Джеймсом Вульфінсоном, керівниками делегацій США, Франції, Польщі, Чехії, Ірландії.

Урожай-96

Такі гіркі солодкі обжинки

У керівників АПК Черкаської області настрій нині похмуріший від важких осінніх хмар.

— За три десятки років праці в сільському господарстві, — ділиться заступник начальника обласного управління сільгосппроду Володимир Ілляшенко, — я не пам'ятаю такого критичного стану а бурякових ланах: за півмісяця буряків викопано лише на 9 тисячах гектарів зі 119 тисяч посіяних... Це катастрофа...

(Закінчення на 8-й стор.)

Наш спонсор лотереї-97

Десять пригорщ сміху від «Веселої січі»

Що? Не чули, щоб сміх пригорщами давали? Тоді хутко збирайте валізи й швиденько — на потяг до Запоріжжя, де 5—6 жовтня відбудеться друге всеукраїнське свято гумору «Весела січ».

Перше, минулорічне, було проведено «з вини» Запорізької асоціації гумористів і сатириків та кошового Петра Ребра, «за потурання» міськради на чолі з її головою Олександром Головком та з нагоди 375-ї річниці першого запису в козацькій хроніці про «листування» запорожців із турецьким султаном.

На весь світ про «Веселу січ» розтрубили тоді «Голос України», «Урядовий кур'єр», «Літературна газета»... Зваживши на найповнішу розповідь про свято в кількох рядочках у нашій газеті, міськрада напередодні другого свята передала десять пригорщ сміху — книги «Весела січ» з репортажами, сценаріями, фотознімками, творами та інтерв'ю учасників свята — для розіграшу серед передплатників «Голосу України» на 1997-й рік.

ПОСТАВТЕ НАС НА НОГИ, МЕДСЕСТРО

В Одесі відкрито унікальний, перший не лише в Україні, а й у нових незалежних державах, Інформаційно-навчальний центр медичних сестер.

Обладнання цих кімнат в Одеській обласній клінічній лікарні, відведених під новий центр, мабуть, не кожного вразить: комп'ютери, якісь там прилади, шафи зі спеціальною літературою — хіба мало тепер зразково облаштованих, передусім комерційних, звичайно, медичних закладів? Та Шерон Вайстин, звертаючись до одеських медиків, не випадково напівжартома-напівсерйозно сказала:

— Коли до вас прийдуть колеги з Нью-Йорка, з лікарні Коні-Айленд, з якими співробітничаєте, то не відмовте їм в оцих книгах — вони таких не мають. І, думаю, по-доброму позаздрять вам...

(Закінчення на 4-й стор.).

ЧУДОДІЙНІ МІКСТУРИ ДЛЯ КВОЛОЇ МЕДИЦИНИ?

Усім нам не прожити без лікарів, а лікарям у часи глобальних суспільних перетворень не прожити без реформ. Про свій кризовий стан неодноразово попереджав громадян Мінздрав України. Нарешті, зміни у медицині насуваються. Чи всі вони — рятівне коло для докторів та пацієнтів?..

Про нове обличчя старої, як світ, галузі йшлося на зустрічі міністра охорони здоров'я А. Сердюка із журналістами.

(Читайте на 2-й стор.).

У номер

ВІДОКРЕМЛЕНА ВІД ДЕРЖАВИ, АЛЕ НЕ ВІД ЖИТТЯ

Президент України Леонід Кучма зустрівся з предстоятелем Української православної церкви митрополитом Володимиром на його прохання.

Митрополит Володимир поінформував Леоніда Кучму про ситуацію в Українській православній церкві, релігійне становище в країні загалом, повідомили Укрінформу в прес-службі Президента України.

Наголосивши, що церква відділена від держави, але не може бути відокремлена від життя суспільства, Президент України висловив своє бачення місця і ролі церкви як духовного стрижня держави та її народу.

СМЕРТНІСТЬ ПЕРЕВИЩИЛА НАРОДЖУВАНІСТЬ

Рівень народжуваності в Україні постійно знижується. У більшості регіонів смертність перевищила народжуваність, збільшується кількість безплідних шлюбів, зростає акушерська патологія, що сприяє народженню ослаблених дітей.

Усі ці проблеми розглядаються на міжнародному симпозіумі «Навколишнє середовище і репродукція людини», який відкрився у Києві.

Урожай-96

ЦУКРУ БУДЕ БІЛЬШЕ

Масові «бурякові жнива» розпочалися на Волині, де до переробки солодких коренів приступили всі бурякопереробні заводи асоціації «Волиньцукор».

Перші півтисячі тонн солодкої продукції зійшли сьогодні з конвеєра найпотужнішого в області Гнідавського цукрового заводу.

Безперебійну роботу волинському гігантові гарантує не лише наростаючий потік цукросировини з колективних господарств, а й власна кількасотгектарна буряківнича нива.

Як повідомив кореспонденту Укрінформу генеральний директор асоціації «Волиньцукор» Іван Петрук, всі чотири цукрозаводи краю на весь сезон забезпечені відповідно до потреб коксом, мазутом. Завдання перед переробниками надзвичайно відповідальне: адже площа цукрових буряків в області в колективних і індивідуальних господарствах становить близько 33 тисяч гектарів. Є реальна можливість заготовити не менш як 800 тисяч тонн цукросировини, що значно більше, ніж торік. І в остаточному підсумку виробити близько 80 тисяч тонн цукру, що й досі утримує славу так званої «стратегічної» продукції України.

ПОПРАВКА

У номері газети за 1 жовтня 1996 року в інтерв'ю «Призначена історією роль...» з технічних причин сталася помилка. Замість фото Миколи Миколайовича Гориня вміщено портрет його брата. І хоча на ниві політики на благо України плідно трудяться кілька братів Горинів, редакція газети вибачається за прикру недоречність зі знімком.

Парламентська хроніка

СУДДІ ПОГОМОНЯТЬ З ОКРЕМИМИ ДЕПУТАТАМИ ПРО ЛЮБОВ ПАЛКУ І ЗРОЗУМІЛУ. До двох крісел

Ранкове засідання 1 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Після затвердження графіка на жовтень сесія заслухала інформацію голови Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством Олега Таранова про перелік проектів законодавчих актів, запропонованих Президентом України для розгляду на сесії Верховної Ради в позачерговому порядку як невідкладні. Майже всі вони стосуються економічних проблем. Частину з них уже розглянуто, а інші обговорюватимуть у жовтні в першочерговому порядку.

Верховна Рада України розглянула питання про голову Тимчасової спеціальної комісії з питань національного ринку енергоносіїв. Ним обрано народного депутата України Миколу Дудченка.

ВР також прийняла рішення звернутися до Президента України з проханням виступити 8 жовтня на сесії українського парламенту з позачерговою доповіддю про соціально-економічний стан України.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Актуальне інтерв'ю

ЖЕНЕВА – ВАЖЛИВА МІЖНАРОДНА ТРИБУНА

Кореспондент Укрінформу Тамара Тарнавська розмовляє з Миколою Маймескулом, новопризначеним постійним представником України при Європейському відділенні ООН та при міжнародних організаціях у Женеві

— Миколо Івановичу, Україна також відіграла важливу роль у завершенні підготовки договору про всеосяжну заборону ядерної зброї і забезпечення того, що на сесії Генеральної асаблеї на початку вересня договір було прийнято переважною більшістю голосів. Якою Ви бачите роль Постійного представництва при ООН у Женеві?

— Головне його завдання — зміцнення міжнародного авторитету України як демократичної держави з послідовно передбаченою політикою, як надійного міжнародного партнера. Не забуваймо, що Женева є винятково важливим, я б сказав, світовим центром міжнародної політики. Тут зосереджено дві третини всієї діяльності ООН у галузі роззброєння, прав людини і питань гуманітарного співробітництва, торгівлі і розвитку. У Женеві розміщено 7 з 17 міждержавних міжнародних організацій універсального характеру, десятки інших міжнародних організацій та фондів, цільових програм, сотні неурядових організацій. Отже, зміцнюється міжнародний авторитет нашої держави. А візит Президента України до Женеви це повністю підтвердив. Збільшується роль та відповідальність і постійного представництва, і у майбутньому вони будуть зростати.

— Миколо Івановичу, нещодавно Ви зустрічались з Верховним комісаром ООН у справах біженців Садако Огатою. Яке коло питань було порушено під час зустрічі?

— Після вручення мною повноважень Генеральному директорові європейського відділення ООН у Женеві Володимиру Петровському, зустріч з Верховним комісаром у справах біженців була певною мірою протокольним візитом. Проте під час зустрічі обговорювалося коло конкретних питань, що випливають з домовленостей, яких досяг Президент України під час візиту до Женеви. Мова йде про посилення співробітництва між Україною і Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців щодо вирішення проблеми репатріації кримських татар та інших депортованих народів на свою історичну батьківщину. Під час розмови з Садако Огатою мені повідомили про те, що УВКБ разом з МОМ звернулися із закликом до країн-донорів та відповідних міжнародних організацій щодо фінансування програми співробітництва по репатріації кримських татар та інших депортованих народів.

Щойно я отримав повідомлення про те, що Верховний комісар віднайшла можливість до кінця цього року фінансувати програму повернення депортованих народів, зокрема кримських татар, на суму 500 тисяч доларів. Тепер готується угода про співробітництво між УВКБ та Україною, яка має бути підписана наприкінці вересня. У рамках цієї угоди відкривається повноважне постійне представництво УВКБ в Україні. Треба зазначити, що в Україні вже діють 6 центрів прийманя біженців. Я думаю, що наведені приклади свідчать про те, що співробітництво України з УВКБ посилюється. Допомога з боку УВКБ є надзвичайно важливою справою. Проте основний фінансовий тягар облаштування у Криму депортованих у минулому кримських татар та представників інших народів усе ще лежить на плечах України, яка поки що перебуває майже наодинці з цією важкою проблемою. Про це я також говорив з Садако Огатою. Щодо того, чи відповідні міжнародні організації розуміють масштаби проблеми, то треба сказати, що ми знаходимо не тільки розуміння, а й їх готовність своєчасного виконання узгоджених заходів для вирішення складної проблеми репатріації до Криму у минулому депортованих народів, передусім кримських татар.

ЧУДОДІЙНІ МІКСТУРИ ДЛЯ КВОЛОЇ МЕДИЦИНИ?

(Початок на 1-й стор.).

Країну білих халатів незабаром заштормить реформами. Про програму дій уряду щодо вдосконалення медичної галузі розповів журналістам минулої п'ятниці на брифінгу в МОЗ міністр охорони здоров'я Андрій Сердюк.

Він проаналізував нинішній стан галузі, оцінивши його як кризовий. Представників мас-медіа повідомили, що вже зроблено на ниві перетворень, а також детально ознайомили з тим, що надалі намічено здійснити в архаїчній (на цьому епітеті міністр наполягав не випадково) системі охорони здоров'я.

Визнано за необхідне скоротити штати, адже останніми роками відбувалося невиправдане дублювання посад. Потрібно, за словами А. Сердюка, зменшити кількість ліжок у лікарнях, а насправді — термін перебування хворого в медзакладі. Якщо у розвинутих країнах останнє дорівнює 6–7 дням, то у нас — 17. Звичайно, такі перетворення мають сенс лише за умови належного рівня медобслуговування.

Міністр підкреслив, що якби реформування стартувало раніше, то бюджет (торік на потреби галузі було виділено 182,5 трлн. крб.) витрачався б раціональніше. Окрім зазначеного, заходи щодо виведення галузі з кризи полягатимуть у розширенні переліку платних медпослуг. Його затверджено відповідною постановою Кабміну, хоча її не підкріплено пільговим оподаткуванням: лікарі сплачують державі податок нарівні з комерційними структурами.

Плановано створення умов для переходу до страхової медицини, запровадження платного лікування іноземців. Також має бути переглянуто перелік категорій громадян, які користуються правом на безкоштовні ліки.

Вестиметься тотальна боротьба з імунними, наркотичними, інфекційними захворюваннями. Зокрема жорсткі заходи застосовуватимуться до керованих інфекцій, тобто тих, яким немає місця у цивілізованій державі.

Революційні зрушення торкнуться й державних закладів вищої медичної освіти. Мережу вузів, що свого часу враховувала потреби всього СРСР у фахівцях, нині має бути переглянуто.

Найболючіша проблема галузі — заборгованість із зарплати лікарям. За 9 місяців поточного року видано 77,9% платні. Борг працівникам, за свідченням А. Сердюка, накопичено ще з минулого року.

Із сесійної трибуни Верховної Ради міністр охорони здоров'я зосередить увагу депутатів на проблемах матеріального забезпечення медицини. Він не проситиме грошей, а говоритиме про пошук нових джерел фінансування.

Бар'єрів, що їх долатимуть вартові нашого здоров'я на дистанції оновлення, ніяк багато. Головне, щоб автори реформ мудро балансували між їх радикальним розмахом та інтересами медпрацівників й пацієнтів. І щоби до курсу на зразкову західну медицину додався медичний сервіс вищого світового гатунку.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв`язку з прийняттям Закону України «Про оплату праці»

У зв`язку з прийняттям Закону України «Про оплату праці» Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до №50, ст.375; 1981 р., №32, ст.513; 1983 р., №6, ст.87; 1988 р., №23, ст.556; 1991 р., №23, ст.267; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №17, ст.209; 1993 р., №11, ст.93; 1994 р., №3, ст.10; 1995 р., №28, ст.204):

а) назву глави VII викласти у такій редакції:

«Глава VII. Оплата праці»;

б) статті 94—98 викласти у такій редакції:

«Стаття 94. Заробітна плата

Заробітна плата — це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.

Питання державного і договірного регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначається цим Кодексом, Законом України «Про оплату праці» та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 95. Мінімальна заробітна плата. Індексація заробітної плати

Мінімальна заробітна плата — це законодавчо встановлений розмір заробітної плати за просту, некваліфіковану працю, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, погодинну норму праці (обсяг робіт).

До мінімальної заробітної плати не включаються доплати, надбавки, заохочувальні та компенсаційні виплати.

Розмір мінімальної заробітної плати встановлюється і переглядається відповідно до статей 9 і 10 Закону України «Про оплату праці».

Мінімальна заробітна плата є державною соціальною гарантією, обов`язковою на всій території України для підприємств, установ, організацій усіх форм власності і господарювання та фізичних осіб.

Заробітна плата підлягає індексації в установленому законодавством порядку.

Стаття 96. Тарифна система оплати праці

Основою організації оплати праці є тарифна система оплати праці, яка включає тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і тарифно-кваліфікаційні характеристики (довідники).

Тарифна система оплати праці використовується для розподілу робіт залежно від їх складності, а працівників — залежно від їх кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Формування тарифної сітки (схеми посадових окладів) провадиться на основі тарифної ставки робітника першого розряду, що встановлюється в розмірі, який перевищує законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати, та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться власником або уповноваженим ним органом згідно з тарифно-кваліфікаційним довідником за погодженням з профспілковим або іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом.

Кваліфікаційні розряди підвищуються насамперед робітникам, які успішно виконують встановлені норми праці і сумлінно ставляться до своїх трудових обов`язків. Право на підвищення розряду мають робітники, які успішно виконують роботи більш високого розряду не менш як три місяці і склали кваліфікаційний екзамен. За грубе порушення технологічної дисципліни та інші серйозні порушення, які спричинили погіршення якості продукції, робітникові може бути знижено кваліфікацію на один розряд. Поновлення розряду провадиться в загальному порядку, але не раніше ніж через три місяці після його зниження.

Посадові оклади службовцям установлює власник або уповноважений ним орган відповідно до посади і кваліфікації працівника. За результатами атестації власник або уповноважений ним орган має право змінювати посадові оклади службовцям у межах затверджених у встановленому порядку мінімальних і максимальних розмірів окладів на відповідній посаді.

Стаття 97. Оплата праці на підприємствах, в установах і організаціях

Оплата праці працівників здійснюється за погодинною, відрядною або іншими системами оплати праці. Оплата може провадитися за результатами індивідуальних і колективних робіт.

Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, ставки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами, установами, організаціями самостійно у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (регіональними) угодами. Якщо колективний договір на підприємстві, в установі, організації не укладено, власник або уповноважений ним орган зобов`язаний погодити ці питання з профспілковим органом, що представляє інтереси більшості працівників, а у разі його відсутності — з іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом.

Конкретні розміри тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок робітникам, посадових окладів службовцям, а також надбавок, доплат, премій і винагород встановлюються власником або уповноваженим ним органом з урахуванням вимог, передбачених частиною другою цієї статті.

Власник або уповноважений ним орган чи фізична особа не мають права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами, колективними договорами.

Стаття 98. Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету

Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, здійснюється на підставі законів та інших нормативно-правових актів України, генеральної, галузевих, регіональних угод, колективних договорів у межах бюджетних асигнувань та позабюджетних доходів»;

в) статті 99 і 101 виключити;

г) доповнити Кодекс статтею 102^{1} такого змісту:

«Стаття 102^{1}. Оплата праці за сумісництвом

Працівники, які працюють за сумісництвом, одержують заробітну плату за фактично виконану роботу.

Умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ, організацій визначаються Кабінетом Міністрів України»;

д) статтю 103 викласти у такій редакції:

«Стаття 103. Повідомлення працівників про запровадження нових або зміну діючих умов оплати праці

Про нові або зміну діючих умов оплати праці в бік погіршення власник або уповноважений ним орган повинен повідомити працівника не пізніш як за два місяці до їх запровадження або зміни»;

е) частину другу статті 105 викласти у такій редакції:

«Розміри доплат за суміщення професій (посад) або виконання обов`язків тимчасово відсутнього працівника встановлюються на умовах, передбачених у колективному договорі»;

є) статтю 106 викласти у такій редакції:

«Стаття 106. Оплата роботи в надурочний час

За погодинною системою оплати праці робота в надурочний час оплачується в подвійному розмірі годинної ставки.

За відрядною системою оплати праці за роботу в надурочний час виплачується доплата у розмірі 100 відсотків тарифної ставки працівника відповідної кваліфікації, оплата праці якого здійснюється за погодинною системою, — за всі відпрацьовані надурочні години.

У разі підсумованого обліку робочого часу оплачуються як надурочні всі години, відпрацьовані понад встановлений робочий час в обліковому періоді, у порядку, передбаченому частинами першою і другою цієї статті.

Компенсація надурочних робіт шляхом надання відгулу не допускається»;

ж) у статті 108 слова «тарифною угодою» замінити словами «генеральною, галузевою (регіональною) угодами»;

з) статті 110 і 115 викласти у такій редакції:

«Стаття 110. Повідомлення працівника про розміри оплати праці

При кожній виплаті заробітної плати власник або уповноважений ним орган повинен повідомити працівника про такі дані, що належать до періоду, за який провадиться оплата праці:

а) загальна сума заробітної плати з розшифровкою за видами виплат;

б) розміри і підстави відрахувань та утримань із заробітної плати;

в) сума заробітної плати, що належить до виплати»;

«Стаття 115. Строки виплати заробітної плати

Заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним договором, але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів.

У разі, коли день виплати заробітної плати збігається з вихідним, святковим або неробочим днем, заробітна плата виплачується напередодні.

Заробітна плата працівникам за весь час щорічної відпустки виплачується не пізніше ніж за три дні до початку відпустки».

2. Частину третю статті 19 Закону України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №24, ст.272; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №17, ст.209; 1993 р., №11, ст.93) викласти у такій редакції:

«Мінімальний розмір заробітної плати працівників, які працюють за трудовим договором, визначається відповідно до статей 9 і 10 Закону України "Про оплату праці"».

II. Визнати таким, що втратив чинність, декрет Кабінету Міністрів України від 31 грудня 1992 року №23-92 «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №11, ст. 93, №19, ст.211, №24, ст.273; 1994 р., №3, ст.9).

III. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л.КУЧМА.

м. Київ,
10 вересня 1996 року.

За листами читачів

Інвалідам — порція на трьох

Інвалід Великої Вітчизняної війни І. Сухенко приніс до редакції лист, в якому, посилаючись на твердження таких, як і він, ветеранів-киян В. Мухіна, В. Власова, В. Тюрина та інших, розповідає про неподобства у Київському госпіталі інвалідів війни, де головний лікар — Л. Дудар (Пуща-Водиця).

«У цьому госпіталі, — пише автор листа, —нерідко відсутні не лише необхідні ліки, але й вкрай погане харчування, інколи не вистачає навіть хліба».

Редакція попросила Державний комітет України у справах захисту прав споживачів перевірити наведену інформацію. На жаль, вона багато в чому підтвердилася. Скажімо, у серпні хворих інвалідів тут лише один раз частували свіжими огірками, в меню зовсім не було помідорів, кабачків чи яких-небудь інших свіжих овочів, фруктів, ягід, як і ковбасних виробів, субпродуктів, сирів тощо. Навіть у день перевірки було приготовано салату з моркви на третину менше, ніж належало: по одній порції на трьох хворих. У харчовому блоці грубо порушують технологію приготування їжі, безконтрольно списують м'ясо, картоплю та інші продукти. Куди вони зникають — один Бог знає.

Матеріали перевірки передано правоохоронним органам для вжиття належних заходів. Сподіваємося, що і Міністерство охорони здоров'я, якому підпорядкований госпіталь, потурбується, щоб лиходіїв було покарано.

Квас — не для нас

Ось рядки з листа В. Гавриленка (Донеччина):

«Люди старшого покоління добре знають давнє українське прислів'я: часом — з квасом, порою — з водою...

Так колись оцінювали своє життя наші пращури. А ми нині хіба не так живемо?».

Здавна квас в Україні — відомий народний напій. Було багато його різновидів: козацький, медовий, малиновий, із сухарів, запорізький, броварський та ін. На жаль, сьогодні це лише історія.

Нещодавно співробітники територіальних органів Держкомзахисту споживачів України перевірили якість вітчизняних безалкогольних напоїв — соків, мінеральних вод та квасу. Виявилося, що квас — забудьки-безбатченки! Зокрема, у Львові, Чернівцях, Севастополі, деяких інших містах квасом нині взагалі не торгують. На Донеччині виробництво цього колись популярного напою зменшено останнім часом на 83 відсотки. Зате тут, як і в інших регіонах, завзято рекламують і поширюють заморські пепсі, коку, спрайт.

Стурбованість викликає той факт, — наголошує Держкомзахист, — що споживчий ринок все більше заповнюють безалкогольні напої низької якості, які виготовляють численні спільні підприємства України та зарубіжжя. Тут нерідко вдаються до обману споживачів, бо реалізовані напої містять надмірну кількість штучних барвників, консервантів, підсилювачів аромату тощо. Виявлено і факти, коли громадян «частують» соками і водами, що не відповідають санітарним вимогам щодо загальної мікробіологічної забрудненості і наявності бактерій групи кишкових паличок. З цих причин під час перевірки було забраковано і знято з продажу всі 100 відсотків соків у Чернівецькій, Полтавській і Луганській областях; 83 відсотки мінеральної води і квасу на Хмельниччині та ін. Серйозні претензії щодо низької якості безалкогольних напоїв пред'явлено спільним українсько-польському підприємству «Малеф» (Вінниця), українсько-грецькому «Костелло-Київ», українсько-американському «Амодесс» (Одеса) та іншим. Всього під час перевірки було видано 525 приписів про заборону виробництва та реалізації неякісної продукції, до адміністративної відповідальності притягнуто 712 осіб, на яких накладено стягнення в загальній сумі 3,1 мільярда карбованців, а на підприємства — штрафи понад 9 мільярдів карбованців.

Отакий він нині, наш квас. Хотілося б почути з цього приводу вагоме слово Держхарчопрому України.

Володимир ЧЕРКАС.

Нова дисципліна для старшокласників

Логічним продовженням шкільного курсу «Основи держави і права України» стане новий підручник для загальноосвітніх шкіл, гімназій та ліцеїв «Права людини». Днями Український центр прав людини Української правничої фундації провів семінар, на якому відбулася презентація посібника для вчителів з методики викладання цього курсу.

Нова навчальна дисципліна спрямована на певну переорієнтацію правового світогляду старшокласників, покликана поглибити їх знання про основні права людини і громадянина.

Запровадження нового курсу у школах стало можливе завдяки спільним зусиллям Українського центру прав людини, який уже не перший рік працює в галузі освітньої програми, програми TACIS і партнерів з Нідерландського Гельсінського комітету за участі фахівців Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого, Інституту держави і права НАН України, Львівського університету імені Івана Франка, Інституту міжнародних відносин за сприяння Міносвіти та Ради Європи.

Кримінальна історія

УБИВСТВО ЗАМОВЛЯЄ КОМЕРСАНТ

Звинувачені свою причетність до вбивства заперечували. Особливо старався якийсь там комерсант Риков (прізвища змінено). Хоча він має групу інвалідності, але енергії та спритності його міг позаздрити багато хто. Отримуючи прибуток, він міг ще довго безтурботно жити, якби не його надмірні ревнощі до залицяльника своєї дружини. Риков з цими домаганнями вирішив покінчити, а тому й звернувся по допомогу до одного із своїх знайомих, за яким був боржок. Сама справа за своїм характером була проста: подзвонити в двері й тієї миті, коли «дамський залицяльник» відчинятиме — вистрілити.

Перша спроба вбивства була невдала — у кілера Зеленцова здали нерви. Коли все було готове до акту «помсти», він подзвонив. Несподівано за дверима загавкав собака — злочинець поспішив геть.

Тікаючи, лаяв себе останніми словами, мовляв, зв'язався з цим інвалідом і ось таким чином відробляє борг: за 25 жалюгідних доларів він має ризикувати.

Наступної ночі Зеленцов вирішив повторити свій візит. Почувши в телефонній трубці голос господаря квартири, кілер через кілька хвилин стояв біля знайомих дверей.

Дзвінок у двері. Кроки. Клацає замок. Двері трохи відчиняються. Постріл. Шум падаючого тіла додав йому швидкості.

Свою справу він зробив. Тепер чекав на оплату.

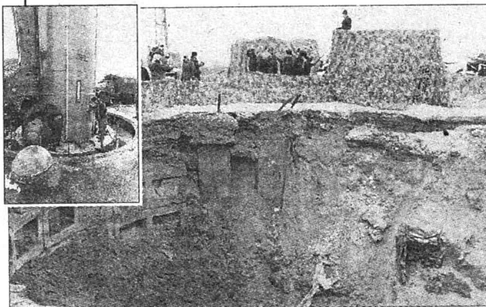
Не знав він, що жертвою злочину став не залицяльник, а його мати. На свою біду, саме вона підійшла до дверей. Куля потрапила прямо в серце.

За вчинене вбивство кілеру, окрім погашення боргу, належала ще премія — аж 500 тисяч карбованців. Гроші, звісно, він не отримав, а замість обіцяної суми — 14 років у колонії посиленого режиму. Не забули судді й про безпосереднього замовника, встановивши йому міру покарання — 6 років позбавлення волі.

Володимир ЕННАНОВ.

Житомирська область.

Наші ракетники доклали руку до вибуху поблизу Канзас-сіті

Власне, найбільше відзначився у цій історії заступник міністра оборони України, командувач 43-ї ракетної армії Володимир Михтюк. Саме він натиснув на кнопку знищення (щоправда, символічну) американської шахтно-пускової установки Є-5, розташованої у штаті Міссурі поблизу Канзас-сіті. Втім, вибух таки пролунав. 400 кілограмів тротилу вщент розтрощили ще один «спальник» міжконтинентальних балістичних ракет.

Армія

Делегація українських ракетників, яка була присутня на ліквідації ШПУ, відвідала пункт управління МБР та спостерігала за польотом літака-невидимки В-2. Під час безпосередніх зустрічей з американськими колегами українські військовики проаналізували програми будівництва житла для наших ракетників та допомоги з матеріально-технічного забезпечення спільного зменшення ядерної загрози та ліквідації ШПУ. Міноборони вже отримало 392,3 мільйона доларів такої допомоги.

Загалом, згідно з Договором, знищення очікують 36% шахт від 176 ШПУ, дислокованих в Україні. 9 з них українська земля вже поховала. Увесь комплекс «ритуальних послуг» з ліквідації лише Первомайської ШПУ № 110 потягнув на 260 тисяч доларів. Водночас знищення однієї ШПУ за океаном обходиться американським платникам податків приблизно у 100 тисяч вічнозелених. І справа тут не в національних особливостях, а у технологіях. За крутих часів «холодної війни» радянські військовики не підозрювали про існування слова роззброєння. ШПУ будувалися назавжди — намертво заливалися бетоном, розташовували їх у найвіддаленіших від стороннього ока місцях, за чотирма огорожами колючого дроту, з караульними приміщеннями, підстанціями тощо. Натомість американці, використовуючи нові технології, будували шахти за 300 метрів від людських поселень, без караулу, огороджували звичайною сіткою, а ще ставили біля пускових установок макети будиночків та корів. Головна перевага — американські ШПУ можна розібрати перед ліквідацією, витягнувши заздалегідь із шахти основне закріплення ШПУ, так звану «склянку». У нас її витягають серією дрібних вибухів. Утім українських ракетників непокоять й інші проблеми: поставка та введення в дію певних технічних засобів, навчання персоналу та питання забезпечення пільгового оподаткування діяльності щодо виконання ліквідаційних заходів.

Аліса РОМАНОВА.

На знімку Олександра КЛИМЕНКА: одна з українських шахт, яку було знищено згідно з договором.

Поставте нас на ноги, медсестро

(Початок на 1-й стор.).

Шерон знає, що каже. Вона, як керівник програм медсестринської справи Американського міжнародного альянсу охорони здоров'я (АМАОЗ) і координатор їх провадження в нових незалежних державах (ННД), сама добирала літературу, устаткування в провідних фірмах США. Добирала з поглядом у завтра. Процес змін, каже вона, постійний, майбутнє настає уже нині, отож Центр в Одесі прагнули устаткувати найновішим. Аби медсестри регіону, сусідніх областей та й усієї України могли черпати тут знання й здобувати навички, яких вони за традиційних методів навчання одержати, на жаль, не можуть.

Справді, хто вони такі, наші медсестри? Не кожна зокрема (бо тут, як і люди інших фахів, вони розрізняються глибиною та широтою знань, практичним досвідом та навичками, ставленням до справи, нарешті), а загалом? Майбутню професію обирають часто-густо надто рано (у 14-16 років), навчальні плани в середніх медичних закладах мають досить загальний характер. Викладачі, у багатьох випадках далекі від медсестринської справи, практичних навичок не мають. Відсутні там і найсучасніші відеопрограми, спеціальна література, обладнання. Тож не дивно, що, приходячи до клінік, такі фахівці самостійних рішень, як правило, прийняти не можуть, а лише виконують вказівки лікарів. Парадокс очевидний, адже саме медсестри мають доглядати за хворими, ставити їх, так би мовити, на ноги. А в ряді лікарень навіть письмового викладу їх обов'язків не мають, інструктажі проводять задля «галочки», в кращому разі, порадять молодим: робіть так, як Марія Іванівна чи Зоя Петрівна. А чи то найкращий критерій?

Щоб поліпшити ситуацію, й створено Центр.

Недарма головний лікар облікарні Василь Гогуленко рекомендував директором Центру не когось там з лікарів з науковим званням (професорів та доцентів, докторів та кандидатів наук у лікарні чимало), а головну медсестру цього медичного закладу Людмилу Капітонову. Вона, певен, не дозволить відірватися теорії від практики. І медичних «зірок» до викладання залучатиме. Окрім того, що в Центрі вестиметься підготовка й перепідготовка медичних сестер, він стане місцем зустрічей фахівців, обміну досвідом, обговорення нагальних проблем медицини взагалі та медсестринської справи зокрема.

Власне, Центр таким місцем уже став. Бо його відкриттю передувала конференція, в якій узяли участь з півтисячі чоловік, серед яких були не тільки медсестри обласної лікарні, а й медики з усього регіону, викладачі та студенти Одеського медичного університету, середніх спеціальних навчальних закладів. І, звичайно, гості з-за океану, без яких Центр просто не народився б: Шерон Вайстин, голова місії Агентства США з міжнародного розвитку Грегорі Х'югер, директор програм АМАОЗ у ННД Доналд Харбік, медичні працівники лікарні Коні-Айленд (Бруклін, Нью-Йорк) — партнерської установи Одеської обласної лікарні. До речі, саме завдяки партнерству Одеса й стала першим містом, де відкрито такий Центр. Надалі планується створити їх у Києві, Єревані, Алмати, Владивостоку. А одесити вже мріють про відкриття філій свого щойно створеного Центру в районах і містах області, спеціальних навчальних закладах, щоб скрізь піднести медсестринську справу на новий рівень.

Георгій ВОРОТНЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Одеса.

ЧМП: курс на оздоровлення

Вперше за останні 5 років державна судноплавна компанія «Чорноморське пароплавство» (ДСК ЧМП) скоротила заборгованість іноземним кредиторам за рахунок прибутку. Загалом зовнішній борг пароплавства становить 208 мільйонів доларів, внутрішній — 11 трильйонів карбованців.

Нині, за словами президента ЧМП Олександра Стогнієнка, пароплавство почало-таки зводитися на ноги. Триває оновлення флоту. До пароплавства повертаються судна, які за часів правління колишнього президента ЧМП було віддано в оренду, ведеться політика на збереження державної судноплавної компанії. До того ж новому керівництву ЧМП вдалося звільнити 46 суден від арешту. Загалом у «закромах» ЧМП — 216 суден, 15 з яких пасажирські, решта — транспортні. Однак близько сотні суден працює уже більш як 25 років. Тому пароплавство має намір позбавитися збиткового флоту. Вже реалізовано 26 суден з 46 запланованих. Натомість нині ЧМП веде будівництво двох суден власним коштом (один пароплав коштує близько 25 мільйонів доларів) місткістю по 70 тисяч тонн, прибутки від експлуатації яких очікуються у розмірі 6—7 тисяч доларів за добу. Втім Олександр Стогнієнко впевнений, що за відсутності державної підтримки ЧМП довгострокову програму щодо стабілізації ситуації в галузі за два відведених роки виконати не вдасться.

Алла РОМАНЧУК.

І. Заробляння мозолів на чужій землі. Як право і привілей

Є ЧИМАЛО народних пісень, які оспівують українську працелюбність. Щоправда, за радянських часів, коли і ледарям, і ударникам платили майже однаково, про свою характерну рису ми інколи «забували» і схилялися більше до лінощів. Але насправді, якщо за хорошу роботу платять належні гроші, мало хто з українців відмовиться попрацювати. Шкода лише, що «належну оплату» не завжди гарантує рідне підприємство, і часто чи не єдиний спосіб подолати свої матеріальні труднощі — це знайти роботу за кордоном.

А зробити це нелегко з декількох причин. По-перше, європейський ринок робочої сили вже сформований. І відбулося це саме за часів існування «залізної завіси», коли радянські люди не мали вільного права виїзду за кордон. Отже, нині Німеччина отримує «трудову підмогу» з Туреччини, а Франція — зі своїх колишніх колоній (наприклад, Алжиру). Причому «орієнтири» не бажає змінювати жодна сторона: українці тут не при справах.

По-друге, світова економіка переживає період спаду, зростає безробіття. То куди вже тут надавати роботу «чужим»? Крім того, «кваліфікація» наших кваліфікованих робітників залишає бажати кращого: вони не обізнані з сучасним обладнанням та західними технологіями, а швидко опанувати науку їм заважає «мовний бар'єр». Також викликають підозру іноземців і наші дипломи про вищу освіту.

Утім, є в українців і свої «плюси»: готовність працювати на брудній роботі та порівняно скромні запити щодо зарплати. І саме завдяки цьому наші співвітчизники таки потрапляють на роботу за кордон. А попередньо, подібно богатиреві, вони обирають одну з трьох доріг працевлаштування: через державний центр зайнятості, комерційну структуру і самостійну. Отже, спробуйте і ви зробити вибір.

Держава гарантує. Але...

Цей шлях для «богатиря», який бажає потрапити на роботу за кордон, називається «тихіше їдеш, але й далі не будеш». Розшукати районний центр зайнятості населення буде неважко. І там ви довідаєтеся, що «працевлаштування українських громадян можливе лише в тих країнах, з якими наша держава уклала відповідні угоди». Їх небагато: Росія, Молдова, Польща, Литва, Білорусь, Вірменія, Латвія, а після ратифікації відповідних угод до них приєднаються В'єтнам та Чехія. От і вся географія.

Щоправда, шахтарям легально можна попрацювати також на Шпіцбергені — північному норвезькому архіпелазі. Про це варто поговорити окремо, оскільки цей острів — чи не єдине місце за межами нашої батьківщини, де високо цінують професіоналізм українських робітників. Але цінують його... росіяни.

Згідно з Паризьким договором 1920 року, за яким Шпіцберген відійшов до Норвегії, Радянський Союз мав право здійснювати на території архіпелагу господарську діяльність. Зокрема, на двох великих шахтах у селищах Баренцбург та Піраміда. Десятиліттями на архіпелазі працювали шахтарі Донбасу (там подібні поклади вугілля). Після розпаду СРСР рудники у спадок отримала Росія, а вербування робітників здійснює вже російський концерн «Арктиквугілля». Отже, робота на Шпіцбергені фактично є роботою у РФ.

А чи є в українських шахтарів перспективи працевлаштування на норвезьких шахтах Шпіцбергену, де, скажімо, вже працюють американці? Про це я запитала у Надзвичайного та Повноважного Посла Королівства Норвегія в Україні Ойвинда Нордслеттена: «Ні. І справа не лише в мові або незнайомому обладнанні. Вже понад 20 років у нашій країні заборонено працевлаштування іноземців. Я часто читаю в газетах, що деякі фірми пропонують роботу в Норвегії. Моя порада: не довіряйте їм. Насправді українські громадяни, окрім винятків, не мають права працювати в нас. Цей принцип, та й практика —загальноєвропейські».

Покаже «проба»?

Такими самими категоричними щодо наших трударів є майже всі розвинені країни. Наприклад, Німеччина та Греція не захотіли навіть розпочати переговори з Україною щодо працевлаштування наших співвітчизників. Хоча всім відомо, як багато людей отримує роботу там нелегально. А чи всі вони порушили закон з доброї волі? (До речі, щодо «нелегалів». «Це не наші проблеми», — сказали мені як представники українських державних структур, так і іноземні чиновники.)

А загалом ситуація майже комічна. Угоди про обмін трудовими ресурсами, як правило, хочуть укладати з нами посткомуністичні країни, що зацікавлені не лише «приймати» наших громадян, а й направляти в Україну своїх робітників. Наприклад, нині йдуть переговори зі словаками та естонцями. Але з набагато більшим бажанням наші співвітчизники поїхали б якраз у західноєвропейські країни, що навідріз відмовляють Україні в будь-яких переговорах.

Що робити? На мій погляд, тут наші державні органи чинять мудро: вони не намагаються створювати спокусливих перспектив роботи за кордоном, насамперед для молоді, а прагнуть надати «законного вигляду» трудовій міграції, що вже склалася. Найближчим часом можна очікувати поступового, але не різкого збільшення укладених міждержавних угод у цій галузі. Закинуто вже «пробні камінці» до Ізраїлю, Туреччини, Франції, США.

Отже, значно розширяться «географічні можливості» працевлаштування державними службами. Але й тоді проблем у них не поменшає. Можливості центрів зайнятості обмежені: вони не шукають вакантні місця для робітників, а лише виконують надіслані роботодавцем замовлення. Тому і результати слабенькі: за півроку (1996) працевлаштовано за кордон лише 700 українських громадян, з них 500 — до Росії. А за два роки до Польщі через державні служби зайнятості потрапило... 55 чоловік. Дивно, що й ці погодилися працювати за ті зарплати, які пропонували офіційні польські наймачі. Недавно Миколаївський судноремонтний завод припинив відряджати своїх робітників до Польщі через державний центр зайнятості, довідавшися, що комерційні структури влаштовують українців на той самий польський завод на набагато кращих умовах. І це не єдиний випадок.

Отже, працевлаштування державними організаціями —надійне, але не завжди вигідне. Тому більшість надає перевагу комерційним структурам, про які йтиметься далі.

Надія БЕДРИЧУК.

(Далі буде)

Хроніка. Факти. Події

● Делі

Гуркоче громадянська війна

«Захоплення Кабула загонами руху «Талібан» може викликати початок нового етапу громадянської війни в Афганістані. Поглиблення кризової ситуації в цій країні створює загрозу інтересам Індії, Ірану, держав Центральної Азії й Пакистану». На цьому наголошено у розповсюдженій тут заяві міністра закордонних справ Індії Індера Кумара Гуджрала.

● Єреван

У президенти на другий термін

Левон Тер-Петросян переміг на президентських виборах у Вірменії і його обрано главою держави на другий п'ятирічний термін. Підбиті підсумки виборів свідчать, що за Левона Тер-Петросяна подано 51,75% голосів, за його суперника — лідера опозиції Вазгена Манукяна —41,29%. Кандидат комуністів Сергій Бадалян отримав 6,34%, а представник науково-промислового та громадянського Союзу Вірменії Ашот Манучарян — 0,6% голосів виборців.

● Белград

Зібралися утрьох. Працювати

Перша зустріч всіх трьох членів Президії, вищого колективного органу Боснії та Герцеговини (БіГ), відбулася в Сараєві. Вперше після загальних виборів, що пройшли 14 вересня, зустрілися лідери трьох громад БіГ: мусульманин Алія Ізетбегович, серб Момчило Країшник і хорват Крешимир Зубак. За задумом «архітекторів» Дейтонських угод, їм належить протягом двох перехідних років спільно управляти країною. Головою Президії весь цей термін буде Алія Ізетбегович, який набрав найбільше голосів виборців. Зустріч мала неофіційний характер і відбувалася за відкритими дверима.

● Прага

«Атомний закон» спричинить багато суперечок

На порядок денний осінньої сесії Палати депутатів Чеської Республіки, яка розпочинається, виносять питання, що викликають особливо гострі суперечки між депутатами від правих і лівих партій країни. Так, наприклад, передбачають розгляд підготовленого урядовою коаліцією правих партій проекту так званого «атомного закону», який дає можливість розташувати на чеській території ядерну зброю, проти чого виступає ліва опозиція. Бурхливою дискусія обіцяє бути й при обговоренні повідомлення кабінету про хід приватизації.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Хай живе монархія!

Хто сказав, що в час інформаційних супермагістралей монархія — це анахронізм, який давно віджив? Королева Єлизавета II загнала в глухий кут своїх критиків і зробила перші кроки у кібер-простір, оголосивши про те, що Букінгемський палац відкрив у міжнародній комп'ютерній мережі Інтернет свій куточок.

У вітальному посланні королева пише: «Ми сподіваємося, що ці електронні сторінки наблизять Нас до життя і інтересів Наших молодих підданих».

Переваги «віртуальної» монархії практично безмежні. Наприклад, піддані зможуть дати клятву вірності на комп'ютерній «аудієнції» з самою королевою, яка планує виявляти знаки «віртуальної» уваги користувачам Інтернету. Більш того, королеві не доведеться радитися з прем'єр-міністром.

—Відбулося начебто відновлення всієї тієї влади, якої парламент протягом віків поступово позбавляв королеву. І нині вона може продемонструвати, хоча б і у віртуальному світі, живучість і стійкість монархічного правління, — вважає великий знавець конституції лорд Фозлі.

Конституція. Кому вона потрібна?

МАЙБУТНІЙ референдум, призначений президентом Білорусі Олександром Лукашенком на 7 листопада, породжує пристрасті, яких давно не переживала ця сусідня держава. Проект нової конституції, запропонований президентом (так звана ініціатива Лукашенка), досить неоднозначно сприйняли як Конституційний суд, так і Верховна Рада Білорусі.

Заява глави парламенту Семена Шарецького («в республіці запахло фашизмом») набула такого розголосу за кордоном, що в адміністрації президента було вирішено терміново спорядити делегації, які мають відвідати всі сусідні держави і розповісти про «плюси» нового проекту. Минулого тижня така делегація побувала і в Києві. На думку начальника головного управління суспільно-політичної інформації адміністрації президента Михайла Підгайного, імідж Білорусі, у тому числі й президента, потерпає від того, що ця країна перебуває в інформаційній блокаді. Мовляв, саме тому, кажучи про Білорусь, застосовують вирази «дика республіка» та «диктатура фашизму». Під таким кутом зору дивляться і на «ініціативу Лукашенка». Михайло Підгайний вважає, що зміна Основного Закону назрівала давно: «постала реальна потреба у розмежуванні повноважень усіх гілок влади», зокрема, слід покласти край «всевладдю рад» тощо. «Навіть експерти Ради Європи після вивчення законодавства Білорусі зробили висновок: якщо Конституцію не буде змінено, то Білорусь прийде до московських подій 1993 року».

Отож справа лише у боротьбі за владу? Чому в такому разі Конституційний суд Білорусі висловився проти запропонованого законопроекту? Заступник начальника головного управління правового забезпечення адміністрації президента Олександр Плосковицький вважає, що в Конституційному суді всі перейняті переважно тим, що можуть втратити роботу (адже якщо конституцію Лукашенка буде прийнято, то президент здобуде право... призначати членів Конституційного суду). Тож, здавалося б, все стало на свої місця. Просто депутати бояться втратити частину своїх повноважень, а судді — заробітну плату... Єдине, що залишається з'ясувати: а яким саме чином нова конституція розмежовуватиме повноваження трьох гілок влади?

— Це станеться за рахунок істотного розширення повноважень президента, — вважає директор білоруського Інституту незалежних досліджень «Центр стратегічних ініціатив» Леонід Заїка. — Нова конституція передбачає створення двопалатного парламенту, і частину верхньої палати (сенату) формуватиме сам президент, призначаючи своїх прибічників. Окрім того, укази президента матимуть силу закону. Таким чином нижня палата парламенту перетворюється на орган... без повноважень. Постає питання про легітимність влади: хто матиме право творити закони? Виходить, що парламент — не законодавчий орган, а «кишенькове» народне зібрання. Немає жодних сумнівів у тому, що нову конституцію писано під конкретну людину — Олександра Лукашенка, що і спричиняє занепокоєння. І головне, що нову конституцію намагаються протягнути у той час, коли Верховна Рада, нарешті, почала конструктивну законодавчу роботу і стала реальною силою, яка може контролювати президента.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Вітчизняний стиль

МІЦНА РОДИНА — СИЛЬНА УКРАЇНА,

або ідеологія... сімейного виробництва

У ТОМУ, що чернігівські пивовари вирішили разом з технологією виробництва істотно змінити передусім психологію, культуру взаємин у колективі, начебто нічого незвичного нема. Адже де нині не мріють і не прагнуть мати гарну дисципліну, порядок, високу свідомість працюючих? Валентин Мельничук, голова правління акціонерного товариства «Чернігівський пивкомбінат «Десна», здається, перший в Україні ініціатор вирішення цієї проблеми... через сім'ю.

—Ми, — пояснив він, — справді започатковуємо сімейне виробництво. Що це означає? Пам'ятаємо часи, коли сім'я у трудовому колективі відчувала себе не зовсім затишно. Особливо, якщо один з її членів був на керівній посаді. Сімейність у трудових стосунках не лише не заохочувалася, а навіть засуджувалась. У своєму акціонерному товаристві ми за таку ідеологію: дуже добре, коли на заводі працюють твоя дитина, дружина або родичі. Єдина умова: маєш нести відповідальність за члена родини, за його роботу. Ми заохочуємо сімейність на заводі, бо у ній вбачаємо найефективніший шлях до встановлення нормального робочого ритму діяльності колективу. Члену сім'ї не личить працювати абияк, робити якісь негідні вчинки. Адже в такому разі морально страждатиме, відчуватиме дискомфорт вся сім'я. Родині це не вигідно. Тому вона без жодних адміністративних примусів сама регулює свої взаємини на виробництві, щоб зростали власний авторитет, значимість.

—Валентине Васильовичу, у вересні пиво ЗАТ «Чернігівський пивкомбінат «Десна» здобуло дві золоті медалі у Києві, бронзову — в Москві. Нагороди, як відомо, дуже престижні. Це результат вашої «сімейної» ідеології?

—А як ви думали? Є лад у сім'ї, тож є лад і на виробництві. Останнім часом в акціонерному товаристві всі питання внутрішнього життя, стратегія вкладення коштів вирішуються на, так би мовити, родинній раді —загальних зборах. Буду відвертий, у нас не все ідеально в стосунках, у ставленні до праці. Ось тому ми взяли курс на демократичність, взаємоповагу в колективі. Мій трудовий ранок починається у цехах: вислуховую робітників, начальників цехів. Потім вони мене слухають. Я — їм про своє бачення проблеми. Вони —про своє. У дискусії, головне, народжується істина. Я радий, що колектив акціонерів-власників по-сімейному вирішив не прагнути сьогочасного збагачення (а така нагода у нас є!), а вкласти майже 2,5 мільйона доларів у реконструкцію виробництва. Вже змонтовано відповідні лінії, апаратуру. Залучаємо інвесторів. Усе це дає нам можливість уже сьогодні робити пиво, напої за високими міжнародними стандартами.

—Щойно з Автуничів Городнянського району повернулася археологічна експедиція, яка розчистила єдиний у Європі збережений з XI століття середньовічний колодязь з джерельною водою. Відомо, що ваш пивкомбінат фінансував роботу археологів. Якось важко прослідкувати зв'язок між пивом ... і археологією.

—А він є. З чого починається мій робочий день як людини, як керівника? Після пробудження я щоранку звертаюся до Бога: «Боже, дай мені сили зробити те, що я можу зробити. Боже, дай мені мужність не братися за те, що я не можу зробити. Боже, дай мені розум відрізнити перше від другого. Без Бога, без чистоти духу, впевнений, не можна зробити як слід будь-яку добру й вагому справу. Так, наше акціонерне товариство вкладає великі кошти в переобладнання цехів. І це запорука успіху. Але водночас гарантією успіху є і духовні орієнтири трудівників, їх відповідальне ставлення до праці. Ми прагнемо зробити не просто продукцію, а напої, які принесуть споживачам піднесений настрій, радість і хоча б краплиночку здоров'я. У рекламних проспектах ви помітите невипадкову фразу: «Пиво, в якому є душа!» Не секрет, що прохолодне ставлення пивовара до роботи, його нехлюйство безпосередньо впливають на якість продукції. Тому, нехай вас це не дивує, я часто в цехах запрошую співрозмовників до уважного вивчення Біблії. Коли чисті помисли, дух — руки творять по-божому. Всю продукцію свою ми робимо виняткова з екологічно чистої джерельної води, яку добуваємо з 700-метрової глибини. Вона зберігає свою первозданну свіжість і чистоту. Ось тому ми не були байдужі до відродження знайденого археологами середньовічного колодязя. Сьогодні він облаштований, з нього можна пити джерельну воду. Ми хочемо, щоб екологічно чиста вода древньої чернігівської землі давала людям здоров'я, бадьорість, наснагу. У столовому напої «Ніка», скажімо, лише ароматичні натуральні компоненти з настою деревія, м'яти, коріандру. А є «Ніка», настояна на хмелю, кмину. Лікувальна вода «Поліська» за яку ми цього року в Мінську отримали срібну медаль, цілюща для хворих на печінку, шлунок тощо. Останнім часом змінилося й зовнішнє оформлення нашої продукції. Пляшки з красивими етикетками везуть як сувеніри за кордон, беруть на презентації, конференції. У такий спосіб ми змінюємо й контингент шанувальників пива. Нашу продукцію сьогодні не соромно принести в дім, на родине свято або на ділову зустріч партнерів тощо.

—Валентине Васильовичу, сьогодні вашої «сімейної» ідеології, мабуть, не було б, якби ви на кілька років не залишали пивкомбінат?

—Можливо. Адже школа політичного діяча була досить серйозна. Я пройшов шлях від голови однієї з найпрогресивніших рад України, яка першою на Придесенні підняла синьо-жовтий прапор над своїм приміщенням, до преставника Президента в Чернігівській області. Погодьтеся: це додало й досвіду, і розуміння цінувати деякі речі. Колись, наприклад, вважалося мало не трагедією, якщо після високої посади керівник потрапляв на своє попереднє місце роботи. Я, чесно кажучи, був і гордий, і щасливий, що колектив пивоварів без жодної підказки згори обрав мене на альтернативній основі кілька місяців тому своїм керівником. Вважаю, що це найвища оцінка, яку отримав, може, за все попереднє життя. Мені приємно, що ота команда однодумців, яку я починав формувати ще 1979 року, на 80 відсотків не змінилася. Нині я в своїй родині, і хочу, щоб вона, як і Україна, була заможнішою, міцнішою.

—На ваш погляд, чому оці, здавалося б, зрозумілі всім принципи організації, орієнтації виробництва не домінуються в економіці нашої держави?

—Стабілізація в Україні буде тоді, коли люди зрозуміють старе прислів'я: «Чого дурні —бо бідні, а чого бідні — тому що дурні». Народ України працьовитий, талановитий. Але доти, доки більшість не зрозуміє, що економіку роблять фахівці, а політику — політики, а не навпаки, час стабілізації передбачити неможливо. Люди часто обирають популістів-обіцяльників. Потім гірко шкодують. Програє від того й Україна.

—Я гадаю, ви у житті все-таки залишаєтесь політиком...

—Я не заперечую цього. Своє місце в політиці я бачу на своїй роботі. Вважаю, що найкраща політика — це якомога більше відраховувати до бюджету України. Це і намагаємося робити з колективом.

Розмову провів Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

З полону ілюзій — «ходою планів»

ВІДЧАЙДУШНІ спроби перейти до ринкових відносин почалися зі стихійної ломки всього старого, яке вже тому, що було залучене до господарського механізму минулих часів, вважалося застарілим, консервативним, шкідливим для поступального розвитку суспільства. Під «дамоклів меч» ринкових перетворень потрапила й система планування. А економіка функціонує, точніше — агонізує у псевдоринковій стихії, окремо від прийнятих і наступного дня забутих заходів з її стабілізації, розвитку...

Хотілося б навести деякі міркування щодо планів і їх ролі в житті держави, особливо в економіці. Звичайно, план повинен бути обгрунтований й мати силу закону. Інакше як же ми наповнимо доходну частину бюджету.

Адже немає ніякого документа, який визначав би роботу всього народногосподарського комплексу держави та результати цієї роботи, відображені в цифрах прибутку. Тому доходна частина бюджету останніми роками завжди значно менша (мало не наполовину) від прогнозованої. Дірки в бюджеті намагаються судорожно латати непередбачуваними раніше підвищенням розмірів податків, що призводить до нового спаду виробництва, відлякує від нього підприємців та іноземних інвесторів.

До речі, під час підготовки бюджету показники потрібно встановлювати у фактичних цінах без врахування темпів інфляції. Тоді це буде реальна бюджетна політика. Коли через деякий час показники потраплять під коригувальну дію інфляційних процесів, це автоматично впливатиме і на доходну, і на витратну частини бюджету. Причому на витратну в значно більших обсягах через інфляцію в більшому проміжку часу. Тому реально така ситуація призведе до зменшення бюджетного дефіциту. Відбудеться своєрідне підстрахування бюджету від інших негараздів, хоча й за рахунок деякого зменшення реальної вартості його витратної частини.

А наповнити ту скриню, з якої черпатимуть і до витратної частини бюджету, і для всіх пільг, дотацій на захист населення можливо (й досвід з цього маємо) лише за ефективного виконання тих чи інших економічних заходів. Спланованих.

Тому потрібно змінити пріоритети: від розподілу перейти до вміння заробляти гроші, вести ефективну господарську діяльність.

А добрий господар планує завжди.

Положення про державний контракт чи державне замовлення не замінять документів планового характеру, де визначено мету та шляхи її досягнення.

Потрібні лише три документи на рівні держави та її регіонів: концепція розвитку, довгострокова програма реалізації цієї концепції та планів, які забезпечували б розвиток територій і держави в цілому.

Ніякі інвестиції й дотації без плану, що треба зробити, як з користю використати гроші, нікому не потрібні, вони навіть шкідливі, бо «розмагнічують» працівників усіх ланок від простого робітника до міністра й вище. Створюється ілюзія, що в такий спосіб можна прожити: щось дадуть, щось (борги тощо) простять...

Особливо важлива роль планування в аграрному секторі економіки. Тут потрібно повчитися в розвинених країн, що належать до так званого вільного ринку. Для прикладу наведу цитату з документа, розробленого аналітиками Німеччини «Міжнародна панорама. Світ на рубежі XXI століття». У ньому сказано: «Успіхи в сільському господарстві є наслідком політики, яку проводять розвинені держави Заходу з 50-х років. Уряди цих країн використали один і той же спосіб: вони вилучили аграрний сектор з ринкової економіки... Йому не треба було утверджуватися себе в конкуренції на вільному ринку — вибір посівної культури залежав лише від державних закупівельних цін».

Ось так, «вилучили з ринку»... А ми, навпаки, дедалі більше штовхаємо до дикого стихійного ринку наше вкрай зубожіле село.

Самі плани треба будувати на основі зробленого аналізу. Кожний його розділ, пункт чи показник має пройти такі головні етапи від задуму про розроблення плану до кінцевої мети та зняття з контролю:

1. Мета. 2. Аналітичне дослідження. 3. Індикативний прогноз на перспективу (без зовнішнього впливу на ситуацію). 4. Плановий показник відповідно до концепції розвитку, програми з її впровадження в регіоні та реальної ситуації (враховуючи чинники зовнішнього та внутрішнього впливу на показник). 5. Корекція залежно від ситуації, що має комплексний характер, враховує інші показники плану. 6. Звітність про використання і прийняття рішення про зняття показника з контролю.

Володимир САВЧЕНКО,
академік Академії економічних наук України.

Не ховайте ваші гроші по банках та кутах

У РІЗНИХ країнах світу поява кредитних спілок збігалася з періодом великої депресії, економічного розладу, політичної нестабільності. Це цілком обгрунтовано. Створені за принципом добровільного об'єднання громадян, такі спілки допомагали своїм членам не тільки утриматися на плаву, а й одержати достатню фінансову базу за порівняно короткий час.

Таку еволюцію розвитку можна прослідкувати на прикладі однієї з найбільших кредитних спілок США КС фірми «Боїнг». Створена 1935 року працівниками фірми вона спочатку мала у своєму активі всього 12 доларів. Сьогодні актив КС «Боїнг», котра об'єднує більш як 500 000 чоловік, становить 1,3 мільярда доларів. Саме завдяки споживчому кредиту і постійній законодавчій підтримці уряду, КС в Америці поступово стають конкурентами комерційних банків. Аналогічним чином кооперативний рух розвивався й у Канаді, й в Ірландії, Австралії, де членами КС є більш як 40% населення.

Але в Україні поки навряд якась з майже 200 зареєстрованих КС може похвалитися подібним благополуччям. Самий рух кооперації внесків людей середнього і малого достатку ще тільки розвивається. Виникненню кредитних спілок України багато в чому сприяла українська діаспора США та Канади. Саме за її допомоги на початку 90-х років лідери кооперативного руху в Україні готували тимчасовий президентський указ, розробляли робочі програми. Найближчим часом в Києві відкривається філія однієї з найбільших американських страхових компаній «КЮНА».

Сьогодні у нас дехто помилково порівнює КС з комерційними банками. Але ж КС — це неприбуткові суспільно-фінансові організації, гроші тут обертаються по колу і видаються насамперед тим, хто найбільше цього потребує. Відсоткові ставки на кредити і внески визначають самі члени КС. Управління спілками колегіальне, причому всі члени рівні. Незалежно від розміру грошового внеску.

Ставши своєрідною паличкою-виручалочкою для малоімущих верств населення, КС одночасно є економічним лікнепом. За своєю суттю, КС — це народні банки, де гарантом збереження і зростання ваших заощаджень є ви самі.

Що ж до комерційних банків, то вони — для людей по-справжньому багатих. Їх сьогодні, згідно з офіційною статистикою, усього 10—12%. А як бути решті громадян, які перебувають коли не за межею бідності, то на самій її осьовій? Очевидно, що шлях до їх добробуту, як і до добробуту країни, проходить через кооперацію. І проект закону про кредитні спілки України, що готується до розгляду, у цьому плані обнадійливе.

Тетяна АРЦИШЕВСЬКА,
журналіст.

Со склада в Киеве. Самые низкие цены!
Компрессоры и запчасти к ним:

- ✓дизельные ПР-12
- ✓электрические 6ВВ-25/9, ВПЗ-20/9, 2ВД-12/2,2
- ✓для муковозов ВР - 8/2,2
- ✓бульдозеры Т-170

Возможен бартер
Тел.: (044) 227-20-44, 220-81-70
Факс: (044) 220-80-34

Со склада в Киеве. Самые низкие цены!
Электропогрузчики ЭП-103, г/п - 1 ТН. и запчасти к ним, тяговые батареи.
Возможен бартер
Тел.: (044) 227-20-44, 220-81-70
Факс (044): 220-80-34

НАСОСЫ

ГЛУБИННЫЕ
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
И БЫТОВЫЕ
со складов
в Буче и по Украине
(50 моделей, станции управления и защиты, спецпровод)
Тел. в Киеве: (044) 276-2588
Тел. в Буче: (04497) 5-24-02

Звоните нашим региональным представителям:
Черновицкая обл.,Новоселица: (03733) 2-06-49, 2-06-56
Черкасская обл.,Лысянка: (04749) 2-26-60, 2-24-82
Волынская обл.,Горохов: (03379) 2-28-33
Хмельницкая обл.,Виньковцы: (03846) 2-14-92
Чернигов: (04622) 2-40-15
Черкассы: (0472) 42-30-67
Днепропетровская обл.,Желтые Воды: (05652) 2-76-52, 2-46-17
Черновцы: (03722) 2-19-64
Ровно: (0362) 29-69-40, 25-76-22

"ПРИПЯТЬ"

Арбітражним судом Сумської області (244000, Суми, вул. Рибалка, 2) порушено справу № 7/98-6 від 8.08.1996 р. про банкрутство ОАО «Гумотехніка» (244000, Суми, вул. Погранична, 47; код ОКПО 00152313, розрахунковий рахунок 269407 у регіональному управлінні Промінвестбанку України, Суми, МФО 337278).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цієї об'яви.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справу № 335/3 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Скіч», м. Кіровоград, вул. Куроп'ятнікова, 23, р/рахунок 467153. Акціонерний банк «Діамант».

Майнові вимоги кредиторів подавати до Арбітражного суду (вул. Луначарського, 29) в місячний термін із дня опублікування.

Арбитражным судом Луганской области (348037, Луганск, ул. Героев ВОВ, 3а) возбуждены дела о банкротстве:

1. ЧП «Нанс» (г. Рубежное, ул. Менделеева, 33а, кв. 50, р/с 000468507 в Рубежанском отделении Укрсоцбанка, дело № 136/10 б).
2. ООО «Донец—Рось» (г. Рубежное, ул. Заводская, 43, р/с 000467946 в Рубежанском отделении УСБ, дело № 137/10 б).
3. ПКФ «Антон» (г. Рубежное, ул. 30 лет Победы, 6, р/с 000468233 в УСБ г. Рубежное).
4. ООО «Аякс» (г. Рубежное, ул. Набережная, 4, р/с 000467784 в УСБ г. Лисичанска, дело № 243/11 б).

Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

RISO

РИЗОГРАФ — современная множительная техника

Легко, как на ксероксе, продуктивно и дешево, как в типографии.

- *высокая скорость печати – 1000 листов за 8 минут*
- *низкая себестоимость печати (около 0.003 $ за лист А 4 при тираже 2000 копий и больше)*
- *неприхотливость в отношении бумаги, плотность – 46...210 г/кв.м*
- *двухсторонний компьютерный интерфейс: сканирование и печать*
- *разрешающая способность обработки изображения – 400 DPI*
- *многокрасочная печать – краски 12 цветов*
- *формат бумаги А 6 – А 3*
- *низкие затраты электроэнергии – 300-350 Вт*
- *высокая надежность, ресурс до 8 млн. копий*
- *абсолютная экологическая чистота*
- *впечатляющая простота обслуживания*

Наши партнеры в Украине:
Киев (044) 216-81-56, 295-52-18, 244-58-62, 268-73-74, 269-20-10
Харьков (0572) 12-80-44
Полтава (0532) 18-31-81
Симферополь (0652) 29-24-44
Днепропетровск (0562) 47-08-67

Демонстрационный зал находится по адресу: ул. Дмитриевская, 30.
Тел.: (044) 211-45-64, 216-42-98

Представительство RISO (Deutschland) GmbH в Украине
г.Киев, ул.Мельникова,36/1 тел./факс: (044) 211-45-64

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ

ГОЛОВНИХ ІНЖЕНЕРІВ, ГОЛОВНИХ ЕНЕРГЕТИКІВ, НАЧАЛЬНИКІВ ЕЛЕКТРОЦЕХІВ ТА ЕЛЕКТОДІЛЬНИЦЬ

Фірма VARTA Batterie AG, Німеччина

запрошує Вас відвідати наш стенд на виставці

"Комп'ютерЕкспо-96"

- джерела безперебійного живлення
- агрегати гарантованого енергозабезпечення для систем зв'язку та сигналізації
- комплексні системи гарантованого живлення обчислювальних центрів та систем управління технологічними процесами (UPS, інвертори, випрямлячі, конвертори та дизель-генератори)
- стаціонарні, автомобільні, тягові та авіаційні батареї
- прилади по побутові батарейки та акумулятори

Наше обладнання встановлене та гарантує живлення:

- 19 систем безпеки атомних реакторів українських АЕС
- систем управління урядового зв'язку
- аеропортів "Франкфурт", "Звартноц" та головного офісу IBM
- Центрального та Печерського вузлів зв'язку, а також систем Укртелекому у містах Дніпропетровську, Донецьку, Одесі, Львові, Луганську та інших
- системи енергозабезпечення Палацу "Україна"
- різнобічних систем Газпрому
- систем банків Dresdner Bank і Lloyds Bank
- авіакомпаній "Авіалінії України" та "Руслан"
- Одеської та Донецької залізниць

Продукцію представляють українські підприємства:

концерн "Плутон", фірма "ЕЛПП", фірма "Селком"

Телефони у Києві: 417-8522, 225-4178

Информация о втором выпуске акций

АО «БУРАН»

I. Характеристика эмитента

1.1. Фирменное наименование: акционерное общество открытого типа «Буран».

1.2. Адрес: Украина, 340011, Донецк, ул. Кирова.

1.3. Дата основания: распоряжение о регистрации акционерного общества № 192 от 08.07.1994 г. выдано исполнительным комитетом Кировского районного совета народных депутатов.

1.4. Основные направления деятельности:
— производство и реализация горношахтного оборудования;
— производство товаров народного потребления;
— выполнение строительных, ремонтно-строительных, проектно-конструкторских, пусконаладочных и монтажных работ;
— оказание научно-технических, консультативных и маркетинговых услуг, а также другие виды услуг, не противоречащие законодательству.

1.5. Размер уставного фонда общества 38 439 375 000 крб.

II. Данные о второй эмиссии ценных бумаг

2.1. Решение о втором выпуске акций АО «Буран» принято на общем собрании акционеров (протокол № 2 от 20.06.1996 г.).

2.2. Цель выпуска акций новой эмиссии: увеличение уставного фонда в связи с индексацией основных фондов путем увеличения номинальной стоимости акций.

Категории акций — простые именные, номинальная стоимость — 1 235 000 крб, количество акций — 31 125 шт., объем эмиссии — 38 439 375 000 крб. Выпускаемые акции — серии А, номера 00001—31125.

2.3. Права акционеров при выпуске акций новой номинальной стоимости: акционер имеет право принимать участие в управлении акционерным обществом, избирать и быть избранным в органы управления акционерным обществом; получать часть прибыли в виде дивидендов; получать информацию о деятельности общества.

2.4. Акции первого выпуска обмениваются на акции новой номинальной стоимости.

2.5. Дивиденды по акциям выплачиваются один раз в год после проведения годового собрания акционеров в течение трех месяцев, исходя из результатов деятельности общества за прошедший год.

2.6. Акционеру на суммарную номинальную стоимость акций, которые ему принадлежат, выдается сертификат.

2.7. Телефон для справок (0622) 90-83-67 (факс).

Арбітражний суд Києва порушив справи про банкрутство:

1. МП «Лорум», Київ, вул. Баумана, 8. Р/р 1609723 в Радянському відділенні УСБ, МФО 322238.
2. ЧП «Грант-АС», Київ, вул. Б. Хмельницького, 62. Р/р 1468520 в АКБ «Славутич», МФО 321466.
3. ТОВ «Интес», Київ, вул. Салютна, 18/44. Р/р 467221 в регіональному управлінні АК ПІБ, МФО 321206.
4. ТОВ «Світ», Київ, вул. Глобова, 7, кв. 49.

Просимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: 252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 В; тел. 216-65-72.

У зв'язку з ліквідацією ПВПП «Новотех», розташованого в Кіровограді на вул. Дзержинського, 37, претензії кредиторів приймають-ся за адресою: 316050, Кіровоград, вул. Дзержинського, 37, протягом двох місяців з моменту оголошення про ліквідацію.

Изменения и дополнения к проспекту эмиссии акций

АБ «Аллонж»

Установить срок начала подписки на акции АБ «Аллонж» пятого выпуска 15 октября 1996 года (протокол № 18 от 12.09.96 общего собрания акционеров).

Определить, что акции АБ «Аллонж» выпускаются в бумажной форме с выдачей сертификатов серий IV-А и IV-В.

Баланс АБ «Аллонж» по состоянию на 1.01.96 г. (в млн. крб.):

АКТИВ	
1. Касса и корсчет в НБУ	2379
2. Кредиты, выданные банком	
из них долгосрочные	1682
прочие	20393
3. Основные средства и капиталовложения	1417
4. Дебиторы	480
5. Расходы будущих периодов	3051
6. Отвлеченные средства за счет прибыли	2294
Баланс	31696

ПАССИВ	
1. Уставный фонд	10000
2. Резервный фонд	568
3. Другие фонды	1634
4. Расчетные и текущие счета клиентов	7505
5. Депозиты юридических лиц	4875
6. Вклады граждан	1560
7. Межбанковский кредит	1030
8. Прочие кредиторы	1363
9. Доходы будущих периодов	885
10. Прибыль	2294
Баланс	31696

У номер

● *Сімферополь*

Почекаємо — побачимо

Понад 400 представників трудових колективів взяли участь у роботі зборів, які організувала Федерація незалежних профспілок Криму. Йшлося про спад у промисловому і сільськогосподарському виробництві, про великі затримки в виплатою заробітної плати.

Збори закликали всі трудові колективи, профспілкові органи усіх рівнів підтримати заплановану на 17 жовтня всеукраїнську акцію протесту проти масової невиплати зарплати, якщо ситуація не зміниться на краще — вдатися до проведення страйків.

● *Кіровоград*

А інвалідам коляски такі потрібні

Випуск нової продукції — колясок для інвалідів розпочало відкрите акціонерне товариство «Друкмаш». Вони майже повністю відповідають зарубіжним аналогам. Та, виготовивши першу партію в 200 штук таких потрібних пристроїв за свої кошти, підприємство змушене тимчасово припинити їхнє виробництво. Для проведення реконструкції потокової лінії потрібні значні кошти, а їх немає. Захистили у відповідних інстанціях друкмашівці і документацію на виготовлення автоматизованої системи друкування паспортів та портативних механічних машинок, які теж в Україні досі не випускалися. Та через брак коштів поставити їх на конвейєр не можуть.

● *Донецьк*

Батареї просять тепла

Опалювальний сезон у Донецьку розпочнеться на тиждень раніше, ніж завжди, — 7 жовтня. Зваживши на погодні умови, міськвиконком прийняв рішення почати прокрутку опалювальних систем уже з 1 жовтня. До визначеного строку всі майже чотири сотні котельних обласного центру працюватимуть у звичному режимі.

● *Львів*

Засів на ниві науки

У Львівській академії ветеринарної медицини імені С. Гжицького відбувся міжнародний симпозіум «Україна — Австрія. Сільське господарство: наука і практика». На ньому йшлося про реформування сільського господарства України, впровадження у практику досягнень аграрної науки, науково-технічних розробок.

Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України висловлює співчуття голові комісії ЄМЦЮ Івану Григоровичу з приводу передчасної смерті його брата **Олексія Григоровича.**

Такі гіркі солодкі обжинки

(Початок на 1-й стор.).

Песимізм аграрників поглиблюється ще й тим, що цього року одержано найнижчий за всю історію існування області урожай цукристих — у середньому по 200—203 центнери з гектара. Однак навіть ці «мишачі хвости» солодких коренів навряд чи вдасться викопати до морозів. Торік за сприятливої погоди третина урожаю пішла під сніг. Затяжні дощі, погана підготовка техніки, нестача пального та запчастин заберуть, очевидно, «в нікуди» левову частку сировини.

У катастрофічному становищі й цукрові заводи. Їх в області 23. Найпотужніший, Пальмирський цукрокомбінат, спроможний переробляти за добу до 6 тисяч тонн коренів. Малопотужні — по 1250 тонн. У минулі роки з початком виробничого сезону всі підприємства дружно як один розпочинали цукроваріння. Цього року наприкінці вересня тільки чотири заводи змогли нагромадити мінімальну кількість сировини, щоб запустити виробництво. Що буде з рештою переробних підприємств, невідомо. Вже тепер кілька з них оголошено банкрутами. Їм потрібно буде перепрофілюватися. Проте ні проектів, ні коштів на це немає.

—Держава відмовилася від такого стратегічного продукту, яким завжди вважався цукор, — сказав генеральний директор асоціації «Черкасицукор» Георгій Горський. — Навіть у Польщі, де аграрний сектор економіки приватизований, цукрову галузь взято під державну опіку. А нас кинуто напризволяще. Без інвестицій, пільгових кредитів, зрештою, без держзамовлення, галузь не виживе.

І все ж підприємства, побудовані в минулому столітті українськими цукрозаводчиками, ще певний час, звичайно, животітимуть, і цукор буде. Однак запроваджений Росією податок на додаткову вартість зачинив двері перед українськими виробниками на зовнішній ринок. На внутрішньому в гіпотетичному виграші (бо відомо, яким солоним потом сільських жінок дістається цукор) будуть лише колективні сільгоспідприємства. Їм виробництво солодкої продукції обходиться дешевше, ніж переробникам. Заводи зостаються у збитках і в боргах.

Загнана у глухий кут непродуманими реформами, цукропереробна галузь самотужки шукає виходу. У Черкаській області наступного року планують об'єднати зусилля КСП і цукроварів, створивши акціонерні товариства. Чи допоможе це солодкій галузі уникнути цьогорічних гірких результатів, покаже час. Та вже нині керівники-аграрники, реально оцінюючи ситуацію на цукровому ринку й навколо нього, мають намір істотно скоротити посіви буряків. Щоб не ламати потім голову, куди продати цукор, як розплатитися з боргами.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: а от колись були врожаї...

Фото **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

Вашому селу підтримку та грошенят побільше

Минулорічний обсяг імпорту в Україну сільськогосподарської продукції «Made in USA» становив 40 млн. доларів. Доля експорту продукції вітчизняних аграрників у країну рівних можливостей ще мізерніша — на 3 млн. доларів. На думку Роберта Уолкера, радника нашого міністра сільського господарства та продовольства, співробітництво в цій сфері може бути й інтенсивнішим.

Зацікавлений погляд

А взагалі, за його словами, найчорноземнішій державі цілком під силу «наводнити» зовнішній ринок своєю агропродукцією. Треба лише навчитися випускати її якісною, яка б відповідала міжнародним стандартам. Ну й, звичайно, не поспішати «викидати» за кордон сировину. Робити ставку на її перероблення. Такий підхід «зіграє» на ціні й створить нові робочі місця.

Самі американці в плані експорту «плодів» своєї сільгосппродукції нинішнього року планують побити власні досягнення. Обсяг продажу аграріями вирощеного й вигодованого за межі країни, за прогнозами (а вони, на відміну від наших, майже завжди справджуються), «злетить» до 60 млрд. доларів. Враховуючи долю імпорту, агропродукція принесе Америці 30 млрд. доларів чистого прибутку.

Втім, не можна сказати, що на ниві партнерства двох держав у галузі сільського господарства цілковитий штиль. Щоправда, таке співробітництво скоріше можна назвати допомогою. За словами Роберта Уолкера, нині Україна посідає перше місце в списку одержувачів технічної допомоги зі Сполучених Штатів. Наші фермери, представники агробізнесу отримали змогу на власні очі побачити систему приватного сільського господарства й ринкову економіку заокеанської держави. Організовано довготривале навчання і для викладачів українських аграрних вузів в університетах Америки.

Починаючи з 1992 року Департамент сільського господарства США виділив на розвиток аграрного сектора України понад 160 млн. доларів. Цього року американська сторона надасть Україні технічну допомогу під реалізацію п'яти проектів. Зокрема — у сфері генетики великої рогатої худоби та селекції м'ясного й молочного тваринництва. Програму, яка спрямована на покращення поголів'я й стимулює приплив якісного генетичного матеріалу до нашої країни, здійснюють американські експерти спільно з Головним селекційним центром України та черкаським об'єднанням «Прогрес».

З минулого року в шести областях запроваджується інформаційна система, яка дасть змогу фермерам орієнтуватися у ціновій політиці на сільгосппродукцію як всередині країни, так і на світовому ринку. В чотирьох регіонах — Донецькій, Житомирській, Одеській областях та Криму організовують безоплатну інформаційну службу: через комп'ютерну мережу спеціалісти пропонуватимуть фермерам оптимальні варіанти для їхньої діяльності.

Галина КВІТКА.

На знімку: радник міністра сільського господарства України Роберт Уолкер.

Спорт

Василь Рац — один з тренерів «Ференцвароша»

Несподіване запрошення — стати тренером популярного будапештського футбольного клубу «Ференцварош» — отримав колишній гравець київського «Динамо» Василь Рац. Такий був вибір нового головного тренера «Ференцвароша» Золтана Варги, який нещодавно очолив команду і добирає собі нових помічників.

Василя Раца він знав, правда заочно, ще з часів, коли півзахисник київського «Динамо» виступав на чемпіонаті світу у складі збірної СРСР, а потім, на початку 90-х років, завершив свою футбольну кар'єру у команді «Ференцварош». До речі, кольори цього клубу тепер захищають два гравці з України — Сергій Кузнецов і Віктор Ніченко.

—Договір з клубом укладено на один рік з можливим продовженням ще на один, — сказав Василь Рац. — Із Золтаном Варгою, який пройшов непогану тренерську школу в Німеччині, в нас спільні погляди на футбол і його організацію. Сподіваюся, досвід, набутий у київському «Динамо», уроки Валерія Лобановського стануть у добрій пригоді і в моєму новому амплуа.

***

Виступаючи минулої неділі в телепрограмі «Післямова», президент ФК «Динамо» (Київ) Григорій Суркіс сказав, що перша команда клубу гратиме під керівництвом нового тренера. Мовляв, «Динамо» потрібний наставник з ім'ям та заслугами, який не повинен комусь щось доводити. Пошуками такого фахівця саме і зайняте керівництво ФК «Динамо».

***

Зіграно останній матч 10-го туру чемпіонату країни з футболу у вищій лізі. Нива (Вінниця)—Нива (Тернопіль) 0:0. 4000 глядачів.

Наступний тур чемпінату відбудеться 13 жовтня. У турнірі настає перерва, пов'язана з виступами збірних країни. Як відомо, молодіжна команда в п'ятницю на стадіоні «Динамо» (початок о 18.00), а національна збірна наступного дня на НСК «Олімпійський» (початок о 20.00) прийматимуть збірні Португалії у відбіркових матчах першості Європи та чемпіонату світу. А 9 жовтня відбудуться матчі 1/16 розіграшу Кубка країни.

Угорські гастролі «Сокола»

Вигравши в останньому матчі у бухарестської команди «Стяуа» з рахунком 6:2 (1:0, 3:1, 2:1), київський «Сокіл» став переможцем міжнародного хокейного турніру, що завершився в угорському місті Секешфехервар. У змаганнях брали участь ще дві угорські команди, які набрали, як і українські хокеїсти, 4 очка. Перше місце київському клубу присуджено за кращу різницю закинутих і пропущених шайб.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 226015.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311180.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.